

Tarczyńska

Dzielnice: Ochota

Osiedla: Filtry

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości polskich

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Tarczyn - nazwa dwóch miejscowości: miasta gminnego w woj. mazowieckim (powiat piaseczyński) oraz wsi w woj. dolnośląskim (powiat lwówecki, gmina Wleń).

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 4: ~ Fabryka Kapeluszy Kriegel, Würfe Co. Fabryka powstała na miejsce starej, Kreusler i S-ka w 1895. Zatrudniała 260 robotników, posiadała kapitał 300.000 rb, a obrót 600.000 rb.

Nr 8: Dawna fabryka Filcu i Kapeluszy. Wpisana do rejestru zabytków. Oprócz fabryki przed wojną działa tu również szkoła zawodowa. W czasie okupacji stacjonowała tu kompania SS.

Nr 11: Kamienica. Przed I wojną mieściła się tu szkoła koedukacyjna trzyklasowa, utrzymywana przez organizację samopomocową kolejarzy Jedność.

Nr 12: Kamienica. Kamienica powstała w 1912, ale w 2006 i 2007 została pięknie wyremontowana i wymieniono jej instalacje, między innymi nareszcie zamontowano centralne ogrzewanie. Przed wejściem tablica, która mówi, że w mieszkaniu ciotki Białoszewskiego, Olgi Szmit.

Nr 33 w latach 1955-8 działał Teatr na Tarczyńskiej, założony przez Mirona Białoszewskiego, wraz z grupą przyjaciół: Lechem Emfazym Stefańskim, Bogusławem Choińskim, Marią Fabicką, Ludwikiem Heringiem, Stanisławem Prószyńskim, Ludmiłą Murawską, Hanną i Gabrielem Rechowicz, Małgorzatą Komorowską, Waldemarem Lachem, Sławomirem Pacewiczem. Do dziś odbywają się tu w czerwcu Mironalia, a na mniejszym podwórku działa wtedy Zaulek Poetów. W tym samym budynku mieszkali również dziadkowie Mirona B, zresztą do 1976 sam Miron również tu pomieszkiwał. W mieszkaniu nr 15 (czy 8) mieszkała Wanda Żółkiewska (1912-1989) - tajna nauczycielka w czasach okupacji i autorka popularnych niegdyś książek dla młodzieży: "Czarodziej", "Droga przez ogień", "Dzieci departamentu Sekwany", "Dzikus, czyli wyjęty spod prawa", "Egzamin serc", "Gdzie diabeł mówi dobranoc", "Jestem ładną dziewczyną", "Kapel", "Kibice", "Kwiaty ciotki Anieli", "Kwiaty dla

profesora", "Las moim domem", "Manusia", "Ostatni strzał", "Pluton Wacka hutnika", "Pojedynek z miłością", "Porwał go Czerwonoskóry", "Przyjaciele mojego dzieciństwa", "Sekrety Amelki", "Szabla z perłą", "Ślady rysich pazurów", "Tadek z Batignolles", "Trzy kostki cukru", "Twarz mojego ojca". W jej mieszkaniu ukrywało się wiele osób pochodzenia żydowskiego i nie tylko. Mieściła się tu również redakcja "Poradnika Oświatowego".

Nr 27: przed wojną mieściło się przedszkole utrzymywane przez WTD. Po wojnie budynek był zniszczony, ale do 1948 wyremontowano go. Wprowadziła się tu wtedy Szkoła Specjalna 177. Na pocz. lat 70 zbudowano tu Dom Dziecka.

Data nadania nazwy:
